

призупинили свою роботу через карантин, не означає, що в нього не виникатиме жодних витрат. Навіть у період так званого простою підприємствам доводиться витрачатися на заробітну плату, амортизацію основних засобів і нематеріальних активів, оплату комунальних та експлуатаційних послуг, та інші адміністративні та управлінські активи.

За даних умов карантину у підприємств виникли такі додаткові витрати: на засоби індивідуального захисту, витрати на дезінфекцію та прибирання робочих місць та території спеціальними розчинами, логістичне переміщення працівників на їх робоче місце, переформатування підприємства. Більшість підприємств внаслідок зменшення витрат перейшли на дистанційну форму роботи, набирає нових обертів онлайн торгівля.

В економічній практиці термін «витрати» нерідко застосовується для характеристики всіх витрат підприємства за певний період. Якщо не зважати хоч на одну функцію управління витратами це може звести на нуль всю роботу. На різних стадіях управління витратами передбачає єдині вимоги до інформаційного забезпечення, планування, обліку, аналізу витрат на підприємстві.

Дотримання вищезазначених принципів управління витратами створює базу для економічної конкурентоспроможності підприємства і завоювання ним передових позицій на ринках.

УПРАВЛІННЯ АМОРТИЗАЦІЙНОЮ ПОЛІТИКОЮ ПІДПРИЄМСТВА

Карабута Я.С., гр. Ф-25

Науковий керівник – д-р екон. наук, проф. **Т.О. Тарасова**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

За результатами обстеження інвестиційної активності суб'єктів господарювання, в рамках якого досліджувався розподіл цілей інвестування у 2019 р доведено, що близько 52 % від загального їх числа вкладали кошти в оновлення виробничого процесу та впровадження нових технологій. Це доводить той висновок, що головною метою реальних інвестицій є модернізація виробництва крізь призму фінансових наслідків амортизаційної політики, яка здатна забезпечити зростання вартості грошового потоку й оптимізувати податкове навантаження.

Під час аналізу впливу амортизації на фінансово-господарську діяльність підприємства встановлено, що розмір річних відрахувань досить значно змінюється в залежності від застосовуваного методу нарахування амортизації. Відмінності в розподілі амортизаційного потоку протягом строку корисного використання необоротних активів, обумовлені амортизаційної політикою компанії, впливають на реальну вартість чистого грошового потоку від операційної діяльності. Чим меншою мірою з плином часу знецінюються амортизаційні відрахування, тим більше можливостей використовувати їх за прямим призначенням - як джерело фінансування простого відтворення ОС. Амортизаційна політика визначає розмір таких складових грошового потоку:

- 1) амортизаційні відрахування $D_{ер}$ – грошові надходження;
- 2) економія податку на прибуток, що виникає внаслідок включення податку на майно до складу витрат, що зменшують податкову базу, TE_{PT} – грошові надходження;
- 3) податок на майно PT – грошові відрахування;
- 4) економія податку на прибуток, що виникає внаслідок включення амортизаційних відрахувань до складу витрат, що зменшують податкову базу, $TE_{Dер}$ – грошові надходження.

Перші три елементи залежать від вибору методу нарахування амортизації у бухгалтерському обліку. Приведена вартість амортизаційного потоку $PV(CF_{Dер})$ може бути розрахована за формулою 1:

$$PV(CF_{Dер}) = \sum_{i=1}^T \frac{(D_{ер} - PT + TE_{PT})^i}{(1+r)^i}, \quad (1)$$

де T – строк корисного використання основних засобів;
 r – ставка дисконту.

Для оцінки приведеної вартості майбутніх грошових потоків була використана ставка дисконту 12%. Розрахунки доводять, що найбільшу приведену вартість амортизаційного потоку забезпечує метод зменшеного залишку. Частка номінальної вартості амортизаційного потоку від початкової вартості ОС при такому розподілі складає близько 70 %. Отже, все одно завдяки такому методу нарахування амортизації власник обладнання втрачає близько 30% реальної вартості амортизаційного потоку, що призводить до скорочення інвестиційних можливостей.

Під час списання вартості за методом суми чисел років відносно значення приведеної вартості амортизаційного потоку $PV(CF_{Dep})$ розраховуються як відношення номінальної вартості амортизаційного потоку до первісної вартості ОЗ та дорівнює 60 %; при лінійному методі – 52%. Використання лінійного методу призводить до двократного знецінення вартості амортизаційного потоку протягом строку корисного використання ОЗ. Отже, ця методика нарахування амортизації є найменш оптимальною. Вона забезпечує найменшу приведену вартість амортизаційного потоку з урахуванням податкового навантаження з податку на майно. Четвертий з перерахованих елементів грошового потоку – економія податку на прибуток TE_{Dep} – залежить від вибору методу амортизації для цілей оподаткування, а також від реалізації податковим агентом права на амортизаційну премію. Наведена вартість $PV(TE_{Dep})$ розраховується за формулою:

$$PV(TE_{Dep}) = \sum_{i=1}^T \frac{(TE_{Dep})^i}{(1+r)^i}, \quad (2)$$

Аналіз довів, що найбільш ефективним є нелінійний метод нарахування з амортизацією премії. Відповідно за цим варіантом значення $PV(TE_{Dep})$ на 30% вище, ніж під час застосування лінійного методу, який дає мінімальну приведену вартість податкової економії. Розрахунки за наведеними формулами дозволяють обрати таке поєднання методик нарахування амортизації за критерієм максимізації приведеної вартості грошового потоку у бухгалтерському та податковому обліку, яке буде прийнятним для конкретного випадку.

АУДИТОРСЬКЕ ТЕСТУВАННЯ СИСТЕМИ ВНУТРІШНЬОГО КОНТРОЛЮ В УМОВАХ АВТОМАТИЗАЦІЇ ОБЛІКУ

Карпенко О.А., гр. Б-19М

Науковий керівник – канд. екон. наук, проф. **Н.С. Акімова**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Обов'язковою частиною аудиторської перевірки є оцінка системи внутрішнього контролю. Однією з концепцій, на яких базується вивчення системи внутрішньогосподарського контролю і оцінка ризику контролю, є метод обробки інформації. Аудиторське тестування системи внутрішнього контролю (СВК) проводиться для оцінки і планування